

ՌԵՍՈՒՐԵԼԻԿԱՅԻ ՀԱՅԱԳԱՆԵՐՈՒՄ, ԳՈՐԾԱՐԱՆՆԵՐՈՒՄ և ԿԱՌՈՒՅՑՆԵՐՈՒՄ

Արտադրության էկոնոմիկա և կազմակերպում

ՏՈՒՖԻ ԻՆՔՆԱՐԺԵԲԻ ԻԶԵՑՄԱՆ ՈՒՂԻՆԵՐԸ

Վ. ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ

Տնտեսագիտական գիտությունների քեկնածու

Հայաստանում իբրև հիմնական որմնանյութ հանդիսանում է սոստիքը: Սակայն նրա ինքնարժեքը դեռևս շարունակում է բարձր մնալ, որը բացասաբար է ազդում շինարարական աշխատանքների արժեքի վրա: Դրա համար այդ շինարարական նյութի արդյունահանուման ձեռնարկություններում անհրաժեշտ է կիրառել մի շարք միջոցառումներ, որոնք տվյալված լինեն նրա ինքնարժեքի իշեցմանը:

Ուսումնական սրությունները ցույց են տվել, որ ռեսարտիկայի քարհանքերում լեռնային աշխատանքները վերին աստիճանի թույլ են մեքենայացված: Դոյցովյուն ունի այն կարծիքը, որ իբր քարհանքերի մեքենայացումը կթանկացնի տուփի արտադրությունը և կավելացնի նրա մնացումները: Սակայն տվյալները բոլորովին այլ բան են ասում: Այսպես, 1957 թվականին, Արթիկութիւնի տեխնիկապես ամենից ավելի հագեցված № 7 քարհանքում 1 մ³ տուփի ինքնարժեքը 2 տուփի 74 կտպեկով ցածր էր, քան № 1 քարհանքում, որտեղ գերակշռում է ձեռքի աշխատանքը: Քարհատ մեքենաների արմատավորման տրնտեսական նպատակահարմարության մասին է խոսում նաև մյուս ռեսարտիկաների տեխնիկապես լավ հագեցված քարհանքերի փորձը: Օրինակ, Աղրթեցանական ՍՍՌ-ի Դարադաղի շրջանի

քարահանքերում 1 մ³ տուփի ինքնարժեքը չի գերազանցում 25—26 տուփուց, մինչդեռ Արթիկութիւնութում այն կազմում է 45—46 տուփի: Բացի այդ, քարհանտ մեքենաների միջոցով արտադրված տուփի ձեմի քարերը հետաքա վերամշակման շենքնարկվում, դրանով իսկ զգալիորեն էժանացնելով շինարարական աշխատանքները: Հաշվված է, որ տուփի արտադրության աշխատատար պրոցեսների լայն մեքենայացումը ռեսարտիկայի ժողովրդական տնտեսությանը կտա տարեկան միլիոնավոր ռուբլիների տնտեսում:

Իհարկե, բավական լուրջ է տուփի այն մնացումների հարցը, որոնք մեքենայացման արմատավորմանց հետո ավելի կշատանան: Սակայն այդ մնացումները կարելի է օգտագործել արհետական տուփաբրոկների, շինարարական ափազի, խճի և այլ նյութների արտադրության համար: Դոյցովյուն ունի այն կարծիքը, որ իբր արհետական տուփաբրոկների կիրառումը չի կարող տնտեսական էֆեկտ տալ: Մինչդեռ եղած տվյալներն ասում են այն մասին, որ տնտեսապես նա իրեն կարգարացնի: Ստորև բերվում են տվյալներ¹, որոնք ցույց են տալիս արհետա-

¹ Տվյալները վերցված են Շինարարական նյութերի և կառուցումների ինստիտուտից:

կան տուփարլոկների կիրառման էֆեկտիվությունը շինարարության մեջ:

Աղյուսակ 1

№ Ը/Հ	Անվանումը	Զարկի միավորը	Պատիվան նությունը (ամ)	Արժեքը (առողջական)
1	2	3	4	5
1.	Տուփից անսպազ շարվածք .	Քառ. մետր	50	73—77
2.	Արհեստական լիքը տուփարլոկից շարվածք . . .	»	40	67—74
3.	Սնամեջ արհեստական տուփարլոկից շարվածք . . .	»	40	53—37
4.	Խոշոր բնական տուփարլոկից շարվածք	»	40	110—60
5.	Միդիսային շարվածք . . .	»	55	150—40
6.	Արհեստական լիքը տուփարլոկից երեսապատճած շարվածք	»	55	121—04
7.	Սնամեջ արհեստական տուփարլոկից երեսապատճած շարվածք	»	55	106—67

Արտադրության մեջ քարահատ մեքենաների արտադրությունը կնպաստի նաև մշտական քանվորական կատարելի ստենդմանը, որը մեծ նշանակություն ունի աշխատանքի արտադրության բարձրացման և արտադրանքի ինքնարժեքի իջնցման համար: Շինարարական քարի արտադրության մեքենայացման անհրաժեշտությունը բխում է նաև շինարարական ինդուստրիայի զարգացման պահանջներից: Արդյունաբերական ու բնակարանային շինարարության ասպարեզում տարեցտարի ավելի լայն մասշտարչներով են կիրառվում առաջավոր ինդուստրիալ մեթոդները, որոնք անհամեմատ արագացնում են շինարարական աշխատանքների տեխնիկա: Մինչդեռ տուփի արդյունահանման աշխատանքները մեռն են կատարվում: Այսպիսով, ստենդվում է հակասություն շինարարական ինդուստրիայի և նրա հումքային բազայի՝ շինարարական քարի արտադրության միջև:

Մեքենայացման բացակարության հետևանքով ձեռքով են կատարվում բեռնաբարձրման և բեռնաթափման աշխատանքները, որոնք պահանջում են աշխատանքային մեծ ծախսեր: Այդ պրոցեսների մեքենայացման համար անհրաժեշտ է անցնել կոնտեյներային փոխադրություններին, որոնք

հնարավոր են միայն տողի ձևի տուփագարերի արտադրությանն անցնելուց հետո: Կոնտեյներային փոխադրությունները սովորական փոխադրությունների համեմատությամբ տևելու մի շարք առավելությունների: Նրանց կիրառումը բարձրացնում է վագոնների բեռնատարողության օգտագործման գործակիցը, որի շնորհիվ կրծատվում է տուփի ավլյալ քանակի փոխադրման համար անհրաժեշտ վագոնների թիվը, բեռնաբարձրման ու բեռնաթափման աշխատանքների աշխատանքային ժամանակը, ինչպես նաև այդ արտադրական պրոցեսների վրա կատարվող դրամական ծախսումները:

Աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման և սովորի ինքնարժեքի իշեցման գործում մեծ նշանակություն ունի ոչ միայն տեխնիկական հագեցվածությունը, այլև եղած սարքավորման լրիվ ծանրաբեռնվածությունը: Տուփի արդյունահանման ձեռնարկություններում մեքենաներն ու մեխանիզմներն օգտագործվում են ոչ լրիվ կարողությամբ, թույլ են տրվում պարապուրդներ: Բերենք Արթիկոսովի օրինակը.

Աղյուսակ 2

№ Ը/Հ	Մեքենաների և մեխանիզմների անվանումը	Օդտակար գործողության գործակիցը %	
		պլանով փաստորեն	
1.	Մկրեպեր	83,5	78,3
2.	Բուլղողեր	73,0	70,0
3.	Ինքնավերաբարձիչ	67,6	64,6
4.	Ներհատիչ մեքենա ԿՄՊ-2 . . .	70,4	55,4
5.	Ներհատիչ մեքենա ԿՄՊ-11 . .	70,8	55,7
6.	Քարհատիչ մեքենա ԿՄՊ-11Ա . .	64,7	61,7
7.	Քարհատ մեքենա ՍՄ-428 . . .	75,6	72,6
8.	Ավտոմեքենա ԳԱԶ-51	90,4	80,4

Այս աղյուսակի ցուցանիշներից երևում է, որ Արթիկոսով մեքենաների ու մեխանիզմների պարապությունները զգալի չափերի են հասնում: Ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ պարապությունները մեծ մասամբ առաջ են գալիս պահեստամասերի բացակարությունից, տեխնիկայի վերանորոգման ժամկետների խախտումներից:

Աշխատանքի արտադրողականության բարձ-

րացումն ու արտադրանքի ինքնարժեքի իշեցումը կախված Ան նաև հիմնական և օժանդակ արտադրական պրոցեսներում զբաղված բանվորների թվական հարաբերակցությունից: Որքան փոքր է օժանդակ պրոցեսներում զբաղված բանվորների թիվը, այնքան բարձր է աշխատանքի արտադրողականությունն ու ցածր՝ արտադրանքի ինքնարժեքը, և ընդհակառակը:

Իսկ սուբի արտադրության ձեռնարկություններում դեռևս չափազանց մեծ է օժանդակ պրոցեսներում զբաղված բանվորների թիվը, որը նույնական բացատրվում է քարհանքերի անբավարար մեքենայացմամբ: Նրանք կազմում են բանվորների ընդհանուր թվի մոտավորապես 50%-ը:

Տուֆի ինքնարժեքի իշեցման մյուս կարելուագույն գործոնը խնայողության ռեժիմի ու տնտեհաշվարկի ամրապնդումն է: Տուֆի արտադրության ձեռնարկություններում թույլ է տրվում խոշոր չափերի համար դրամական ու նյութական միջոցների գերածախս, որի վերացումը կիշեցմի արտադրանքի ինքնարժեքը և կավելացնի ներարդյունաբերական դրամական կուտակումները:

Տուֆի ինքնարժեքում տեսակարար կշռի մեծ մասը կազմում է աշխատավարձը: Այսպես, օրինակ, Արթիկությունը այն հաանում է մոտավորապես 65%-ի: Հետևաբար, աշխատավարձի ֆոնդի խնայողաբար ծախսումը ըստ սահմանված նորմաների, կնպաստի արտադրանքի ինքնարժեքի իշեցմանը: Ընթացիկ տարվա առաջին կիսամյակում կենինականի և Սնիփուֆի հանքվարչությունները գերակատարեցին համեմատելի ապրանքային արտադրանքի ինքնարժեքի իշեցման առաջադրանքը, իսկ ամբողջ ապրանքային արտադրանքի ինքնարժեքի իշեցման գծով հասան զգալի դրամական գումարների տնտեսման: Այդ ձեռք է բերվել աշխատավարձի ֆոնդի խնայողաբար ծախսման շնորհիվ: Այսպիսով տնտեսվել է 178 հազար ռուբլի: Միաժամանակ պետք է նշել, որ առանձին ձեռնարկություններ թույլ Վն տալիս աշխատավարձի ֆոնդի գերածախս, որին մատամբ նպաստում է վարդագների մեծ թիվը՝ պայմաններ ստեղծելով հավելագրումների համար: Բավական է ասել, որ առանձին տեսակի աշխատանքների վարձագների թիվը հասնում

է մինչև 18-ի: Ուստի անհրաժեշտ է վերանայել և կրծատել գոյություն ունեցող վարձագները:

Տուֆի ինքնարժեքում զգալի տեսակարար կշռումնեն վերադիր ծախսերը: Արտադրանքի մեկ միավորին ընկնող այդ ծախսերի գումարը կախված է արտադրության մասշտաբներից: Որքան մեծ է արտադրության ծավալը, այնքան քիչ վերադիր ծախսեր են ընկնում արտադրանքի յուրաքանչյուր ռուբլում: Դա երևում է 1958 թվականի առաջին կիսամյակի ստորև բերված ավալներից:

Աղյուսակ 3

№ շ/հ	Անվանումը	Արտադրանքի մեկ ռուբլուն ընկնող ընդհանուր գործարանային ծախսերը (կոպ.)
1.	Լենինականի հանքվարշություն	1,0
2.	Անտիուֆի հանքվարշություն	2,4

Ինչպես երևում է բերված թվերից, Լենինականի հանքվարշությունում, որի արտադրանքի ծավալը լուս Յ անգամ գերազանցում է Անիտուֆի արտադրանքից, արտադրանքի մեկ ռուբլուն ընդհանուր գործարանային ծախսերը 1,4 կոտակով ավելի ցածր են:

Որոշ ձեռնարկություններում, ինչպես, օրինակ, Արթիկությունը և Կիրովականի հանքվարշությունում, առանց անհրաժեշտության պահպանը են չափազանց մուքը արտադրական միավորներ՝ գարհանքեր ու ցեխեր. այդ ավելացնում է արտադրության ղեկավարման ու սպասարկման ծախսերը և դրանով իսկ բարձրացնում արտադրանքի ինքնարժեքը: Ուստի անհրաժեշտ է լրջորեն մուտքել այդ արտադրական միավորների խոշորացման մասին:

Տուֆի արտադրության ձեռնարկություններում ամեն տարի ծախսվում են հակայական քանակությամբ պահեստամասեր, որոնք պայմանավորված են լեռնային արդյունաբերության առանձնահատկությամբ: Համարական է, որ նորանց խնայողաբար ծախսումը կարող է տուֆի ինքնարժեքի իշեցման ըստը գործոն լինել: Մեքենաների պահեստամասերի ծախսման հաշվառման գոյություն տանեցող սիստեմը չի նպաստում նրանց խնայողաբար օգտագործմանը:

Պահանջագրերի համաձայն ցեխերին բաց են թողնվում պահեստամասեր, որոնք օգտագործվում են վերանորոգման և շարքից դուրս եկած մասերի փռմարդին մասն համար: Սակայն ի՞նչ քանակությամբ պահեստամասեր են ծախսվել մեկ ամսում տվյալ մեքենայի վրա կամ ո՞վ է ծախսել, դա ոչ ոքի հայտնի չէ: Պահեստամասերի հաշվառման այդպիսի սիստեմի վեպքում հնարավոր են մեծ գերածախսումներ: Դրանից խոսափելու համար անհրաժեշտ է անցնել կարեռագույն պահեստամասերի ծախսման խփառ հաշվառմանը: Այդ նոպատակով հաշվառման քարտերում պետք է ցույց տրվեն մեքենայի տիպը և համարը, մեքենավարի անունը ու ազգանունը, դատան, սահմանված նորման և փաստացի ծախսումը, տնտեսման կամ գերածախսի գումարը և այլն: Այդպիսի հաշվառումը, անկանութեած, կապահովի պահեստամասերի խնայողաբար օգտագործումը: Անհրաժեշտ է նույնպիսի հաշվառում սահմանել նաև գործիքների ծախսման համար:

Սակայն այդ միջոցառումները կարող են էֆեկտիվ լինել միայն նորմատիվային տնտեսությունը կարգավորելու դեպքում: Դրա համար անհրաժեշտ է, որպեսզի տվյալ քարհանքում ձեռնարկությունները նախօրոք պլանավորեն արտադրանքի արտադրությանն ընկնող նյութական ծախսումները: Անհրաժեշտ է նույնպիս յուրաքանչյուր ցեխի (քարհանքի) համար, նրանց արտադրական պայմաններին համապատասխան, նախատեսել պլանային ինքնարժեքը:

Տուժի ինքնարժեքի իշեցման համար մեծ նըշանակություն ունի ներգրածարանային տրանսպորտի ուղիղունակությունը: Եաւ ձեռնարկություններում ավտոմեքենաների զգալի մասը երկար ժամանակ պարապուրդներ է տալիս, թույլ են տրվում թենդինի և այլ նյութերի գերածախսեր: Մեծ մասամբ դա բացատրվում է նրանով, որ հանգվարշությունների հանապարհները, չնչին բացառությամբ, գյուղական են և, հետեւաբար, դժվարանցանելի, որը հաճախակի մեքենաների կոտրվածքներ է առաջացնում: Այդ հանապարհների բարերավումը իր հերթին կհանդիսանա տուժի ինքնարժեքի իշեցման լուրջ գործունեություն:

Խնայողության ուժիմի ամրապնդման համար ոչ պակաս նշանակություն ունի քարհանքերի պլանային օգտագործումը, որը կապահովի ուսումների ուղիղունակությունը օգտագործումը և կկրծատի նրանց շահագործման ծախսերը: Չնայած դրան, մի շարք ձեռնարկություններ մինչև այժմ էլ աշխատում են առանց նախօրոք մշակված պլանի ու նախագծի: Այդ դրությունը դոյցով ունի, օրինակ, Արթիկութի որոշ քարհանքերում և Կիրովականի հանգվարշությունում:

Տուժի ինքնարժեքի իշեցումն ունի ժողովրդական խոշոր նշանակություն: Խնդիրը կայանում է նրանում, որպեսզի լրիվ օգտագործվեն տուժի ինքնարժեքի իշեցման դոյցով ունեցող ուղիները և բոլոր ձեռնարկությունները համանեն բարձր շահութաբերության:

ՊԼԱՆՎՈՐՄԱՆ ՎԵՐՍԿԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԵԶ ԵՎ ԳՈՐԾԱՐԱՆԱՑԻՆ ՊԼԱՆԸ

Ս. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

Հայկ: ՍՍՌ Ժողովադիրների պլանա-տեսեական բաժենի պետ

Ժողովադիրների մեկ տարվա աշխատանքը գործնականորեն ապացուցեց արդյունաբերության և շինարարության կառավարման նոր ձևերի հսկյալական ու անվիճելի առավելությունները և դրա հետ միասին բացահայտեց պլանավոր-

ման թերությունները: Աշխատանքի արդյունքները ցույց տվեցին առավել խոցելի օդակները պլանային աշխատանքի կազմակերպման գործում:

Այս հորվածում, որքան թույլ է տալիս ձեռ-